

119.

Andante

([Redakcia, 1880])

p

O - ra-la, o - ra-la si - vý - ma vol - ka - ma:

hajs, hajs, mo-je si - vé vol-ky, hajs, hajs,

mo-je si - vé vol-ky, do dvo - ra! Do dvo - ra,

do dvo - ra, mo-je si - vé vol-ky, do dvo - ra!

Orala, orala
sivýma volkama:
hajs, hajs,
moje sivé volky, hajs, hajs,
moje sivé volky, do dvora!
Do dvora, do dvora,
moje sivé volky, do dvora!

Žmurkala, žmurkala
čiernyma očkama:
žmurk, žmurk,
moje čierne oči, žmurk, žmurk,
moje čierne oči, na Janka!
Na Janka, na Janka,
moje čierne oči, na Janka!

Plakala, plakala
horkýma slzama:
plač, plač,
moje mladé oko, plač, plač,
moje mladé oko, žalosti.
Žalosti, žalosti,
že som osirela v mladosti!

Melódia: Sl. sp. D 306.

120.

Moderato

([Redakcia, 1880])

ritard.

Hej, ho-re háj, do-lu háj, ho-re há-jom chod-ník;

a tempo ritard.

môj o - tec bol dob-rý, ja mu-sím byť zboj - ník,

a tempo V Nitre

môj o - tec bol dob-rý, ja mu - sím byť zboj - ník.

Odchýľka: V Turci

môj o - tec bol atď.

Hej, hore háj, dolu háj,
hore hájom chodník;
[: môj otec bol dobrý,
ja musím byť zbojník. :]

Hej, ja musím byť zbojník,
bo krivda veľiká;
[: nepravosť u pánov,
pravda u zbojníka. :]

Hej, pravda u zbojníka,
čo zná krivdy s vami;
[: a keď jim niet lieku,
márni jich guliami. :]

121.

(Allegro)

A. H. Krčméry, [1880, Zvolenská]

 Keď ja pôj-dem na tú voj - nu ku - ruc - kú,
 (pri - pá-šem si na ľa - v ý bok šab - lič - ku,

 ku - ruc - kú, ku - ruc - kú, ku - ruc - kú,
 šab - lič - ku, šab - lič - ku, šab - lič - ku.)

Keď ja pôjdem na tú vojnu
[:: kuruckú, kuruckú, ::]
(pripášem si na ľavý bok
[:: šabličku, šabličku. ::])

Keď ma nekde na tej vojne
[:: zabijú, zabijú, ::]
potom plášťom červeným ma
[:: prikryjú, prikryjú. ::])

Kollár I, 30

Melódia: *Für. 5*: Keď ga puogdem na tu wognu kuruckú – Rup.¹ 57; Rup.² 52; Rup.³ 44:
Pokapala na salaši slanina – Sl. sp. D 992 – Sl. sp. D 567.